

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luentojen aiheena oli toukokuun 25 p:nä *Suvaitsevaisuus*, 29 p:nä *Henkimaailma* ja kesäkuun 1 p:nä *Totuuden sanoma*, joka oli kevään viimeinen luento. Koska esitelmäkausi jälleen alkaa, ei ole vielä määrätty.

Helsingin kysymysillat loppuivat toukokuun 31 p:nä, ja epätietoista on, toimeenpannaanko niitä enää; ensi työ kautena ei ainakaan tule olemaan kysymysilloja säännöllisesti.

Otto E. Heiskanen, Kuopion Ruusu-Ristin harras jäsen, muutti majaa helluntaimaanantaina. Kuolema tuli äkkiä ja odottamatta, sillä O. H. oli parantunut häntä muutamia vuosia sitten vaivanneesta vaikeasta taudista. Silloin pelättiin hänen kuolevan, mutta pyhä karma antoi hänelle vielä „armonaikaa“, ja sitä O. H. käytti oikealla tavalla hyväkseen tulemalla innokkaaksi teosofiksi. Jälkeenjääneiden omaisten ja ystävien rakkaat ajatukset ympäröivät häntä tuonelassa.

Kulmakoulu Helsingissä julkaisi toisen vuosikertomuksensa toukokuun lopussa. Oppilaita oli silloin 62 ja valmistavassa koulussa 46, yhteensä 108, mikä puolestaan todistaa, että koulu on tarpeen vaatima. Koulun johtajat mainitsevat kertomuksessaan, että toinen työvuosi oli „monenlaisten koettelemusten ja kokemusten vuosi“, mutta koska se nyt on onnellisesti päättynyt, saatamme toivoa, että vanhan koetellun säännön mukaan ajat ja olot tulevat vastedes helpommiksi, koska toinen vuosi yleensä kaikissa hankkeissa on vaikein ja kriittisin. Kulmakoulu taistelee taloudellisia vaikeuksia vastaan, mutta niiden helpottamiseksi on saatu lupaa järjestää arpajaiset, jotka parhaillaan ovat käynnissä. Toivokaamme, että näistä on erittäin hyvät tulokset.

Kulmakoulun arpajaisissa maksavat arvat viisi markkaa (Smk. 5:—). Ne ovat pika-arpoja ja voitot jaetaan heti, mutta kaikki voittajat ottavat sitä paitsi osaa lopulliseen arvontaan, jossa korkein voitto on satatuhatta.

Canadasta kirjoitetaan meille: „Kesäkuun 29 p:nä oli meillä ruusuristiläisillä kokous Vancouverissa. Vietimme ajan vapaassa, mutta kylläkin rakentavassa keskustelussa Ruusu-Ristin merkeissä. Iloitsimme siitä R. R.-lehden tuomasta uutisesta, että vuosikokous oli päättänyt toimittaa englannin kielelle joitakin Johtajan teoksia. Niiden kautta aukeaa meille tie R. R.-työhön englanninkielisen yleisön keskuudessa. J. M.“

Muistokirjoitus erälle vainajalle oli nimeltään seuraava pätkä, jonka Helsingfors Morgonblad julkaisi palstoillaan joulukuun 28 p:nä 1843: Viimevuoden (1842) joulupäivänä haudattiin Marian pitäjässä erään köyhän torpparin seitsenvuotias tytär. Yhdentekevää mikä oli hänen nimensä! Suurista ja mainehikkaista miehistä kirjoitellaan elämäkertoja, sallittakoon meidän sanoa muutamia sanoja tästä pienestä työstä, joka omalla tavallaan myös ilmensi erään säteen hengen valosta ja kauneudesta.

Hänen mielihuvejansa olivat laulu ja kirkossakäynti. Laulut olivat tavallisesti hänen selpittämiään ja kirkko niiden tavallinen aihe. Eritoten riutuvan elämänsä viime kuukausina runoili ja lauloi hän paljon. Kyykkyasennossa lattialla, huojuen polviensa varassa saneli hän mielteitään, jolloin hän itse, toisten sitä hämmästellessä, kuunnellussa, piti perin luonnollisena, että hän runoili ja lauloi. Siten syntyi myös seuraavanlainen runollinen purkaus, ehkä ainoa, joka on merkitty muistiin. Hän oli toistanut omalaatuisen kaihomielisesti viimeisiä säepareja:

Kyll' mä tiedän
Kuhung' mä viedään:
Kirkon puoleen,
Kuin mä kuolen.
Kellot soivat,
Jos ne voivat,
Jollei ne voi . . .
Niin ei ne soi.

Kirkkoon oli hänellä usein tapana seurata erästä lapsirakasta talonpoikaa naapurista, jolla oli aina tilaa hänelle kärryissään. Kun hänen pitkällinen sairautensa ei sallinut hänen käyttää hyväkseen talonpojan ystävällisyyttä, niin sairaan lohdutukseksi lupasi talonpoika ainakin seuraavana jouluaamuna viedä hänet kirkkoon, vaikka miten. — Joulupäivä tuli. Talonpoika piti sanansa ja vei hänet sinne, mutta viimeisen kerran ruumisarkussaan leväten . . . Vanhemmilla ei ollut varaa maksaa kellojensoittoa.

Uusia teoksia odotettavissa. P. E:ltä on painossa kirja nimeltä: „Ken auttaa meitä kuolemassa?“ ja toinen on valmiina painettavaksi: „Kristuksen tutkimaton rikkaus.“

Uusia kirjoja Werner Söderströmin kustannuksella: „Tasapainotaiteilija“, kirj. Toivo Kuisma. Kulkuriromaanin muotoon puettu satiiri nykyhetken elämästä ja ihmisistä, jossa kuolemanjälkeisiäkin kuvataan. Hinta 25:—. — R. N. Coudenhove-Kalergin kuuluisa kirja „Paneurooppa“ on nyt ilmestynyt suomeksikin. Hinta 35:—, sid. 45:—.